Három ifjusági egyesület müködött. Az *Eötvös Önképzőkör* 12 ülést tartott az év folyamán, több pályázatot irt ki, októben negyedikén pedig kirándulást rendezett Aradra, A *Gyorsirókör* 52 taggal rendes tanfolyamot rendezett, amelyeken *Verő* Leó dr tanitotta a gyorsirást. A *Segélyzőkör* 1540 koronát forditott segélyezésekre és az év végén 23466 korona egyenleggel zárta mérlegét.

Az intézet október 4-én, október 6-án, Mindszentek napján, Erzsébet királyné nevenapján, március 15-én, április 11-én, a koronázás évfordulóján és junius 24-én tartott ünnepélyeket. Kirándulást Velencébe rendeztek. A hat napos kirándulást *Füssy* József, *Hadik* Béla és *Hager* Emil tanárok vezették és azon 49 tanuló vett részt. A negyedik osztály növendékei *Sárkány* József tanárral május 23-án kirándultak Pusztaszerre.

A tanári könyvtár 8800, az ifjusági könyvtár 3777 kötet könyvvel rendelkezik, a két könyvtár értéke 37000 korona.

Az intézetben céllövészeti gyakorlatokat is tartottak, azokat *Titl* János honvédfőhadnagy vezette nagy hozzáértéssel és jelentős eredménnyel.

A parlamenti helyzet.

— Előbb a véderő, aztán a választójog. —

(Saját tudósitónktól.) A képviselőház tudvalevően szerdán kezdi meg a véderő vitát, addig a politikusok pihennek s a megindulo harc erejét és erjedelmét latolgatják. A legnagyobb figyelem a *Justh-párt* magatartása felé fordul, mert ez a párt hirdette a legelkeseredettebb harcot a katonai javaslatok ellen

A Justh-párt ugyan már tartott értekezletet a véderő dolgában, de véglegesen még nem határozott állásfoglalásáról, mivel az értekezleten kevesen jelentek meg. Az elnökség legközelebb értekezletre hivja össze a pártot s azon igyekszik, hogy akkor a párt valamennyi tagja együtt legyen s igy a párt egyeteme hozzon határozatot.

A párt orgánumának legutóbbi vezércikke azt irja, hogy a véderőjavaslatok napirendre tüzésével *az utolsó szál is elszakadt a kormány s a függetlenségi párt között s most már csak a végleges harcról lehet szó,* amelyben az ellenzéknek a kormányt meg kell buktatnia. Hogy ez a fölfogás a párt összeségének a kedvét fejezi-e ki vagy pedig a békülékeny szellem fog felülkerekedni, az majd megválik a pártértekezleten, amelyet alkalmasint kedden este tartanak meg.

A kormány, illetve *Héderváry* gróf miniszterelnök szilárdul megmarad azon álláspontján, hogy *semmiféle paktumról vagy kompromisszumról még csak tárgyalni sem hajlandó.* Ezzel szemben a saját elhatározásából rajta van Héderváry gróf, hogy a Justh-párt választójogi követelését, amennyiben az programjával megegyezik, kielégitse s igy a véderőjavaslatok elleni küzdelmet gyöngitse. Kijelentette a miniszterelnök, hogy *komolyan meg akarja valósitani a választójogi reformot,* s mihelyt a statisztikai adatokat földolgozzák, meg is fogja alkotni a javaslatot.

A kormány félhivatalos lapja, a *Magyar Nemzet* ma a politikai helyzetről irva, azt igyekszik kimutatni, hogy a Justh-párt választójogi küzdelmének immár semmi jogosultsága sincs, ivel a miniszterelnök a választójogi reform dolgát elodázni nem akarja és az általános választójogot a pluralitás kizárásával, alapvető principiumnak elfogadta. Csak a sorrend kérdése lehet vitás, de a kormánynak helves okai vannak arra, hogy *előbb a katonai kérdést akarja elintézni s aztán akarja megoldani a választójogi reformot.* Ezek az okok a következők: A véderőreform már készen van, a parlamenti reform még nincsen. A hadseregről való gondoskodás elodázhatatlan s mivel a választói reformot még nem lehet tárgyalni, ez nem ok arra, hogy a véderő fejlesztését elodázzák.

A félhivatalos közlemény ezekkel az érdekes sorokkal zárul:

„A kormány azzal a nyilt és becsületes inditvánnyal fordul az ellenzékhez: *csináljuk meg mindkét reformot!* Avéderőét is, a választójogit is. A *sorrend* tekintetében *a kormány a lehetségest és a rezonábilist javasolja.*"

Egy olasz attasé manővere a monarchia ellen.

— Albericei szövetkezése Szimonidesz hadnaggyal. — A bünjelek és bizonyitékok. — Pólai titkok az olaszok kezében. —

(Kiküldött munkatársunktól.) Furcsa kis diplomáciai következményei lesznek azoknak a vallomásoknak, amelyeket a hazaárulási bünpör koronatanuja legutóbbi kihallgatásai során tett. Immár bizonyosra vehető, hogy a bécsi olasz nagykövetség katonai attaséjának, *Alberico Albericei*-nek ki kell takarodnia Bécsből, *kézben van az egyetlen, de kétségtelen irásos bizonyiték,* amely megcáfolhatatlanul megcáfolja Alberico *Albericei* manővereit az osztrák-magyar monarchia ellen.

Ez egyenesen *őfelsége beavatkozására* ad alkalmat, aki *vissza fogja adni* a bécsi olasz katonai attasé *megbizó levelét.* De ezzel még nem lesz vége a nótának a diplomáciában. Megkérdezi a Hofburg a bécsi olasz nagykövetet, *Averna* herceget is, hogy vajjon *azonositja-e* magát honfitársával, Albericeivel s *le vonja-e belőle a konzekvenciákat?* Szóval az olasz nagykövet ur talaja is roppant kétségessé válik a monarchia területén. Hogy mit fog a kérdésre felelni Averna herceg, azt egyelőre még tudni nem lehet, — nagyon sok függ a további fejleményektől Albericei távozása azonban már is megérett annak a kis gyürött papirszeletkének az alapján, amely a koronatanu, Kossy Andor zsebében van. Ez a papirszeletke pedig, — amelynek másolatát alább mutatjuk be — egy postai elismervény Cap Ferrátból arról a táviratról, melyet Szimonidesz *Bécsbe küldött* Alberico Albericei-nek s amelyben hüségesen jelenti, hogy Póla hadi kikötő *katonai tervrajzai Olaszország rendelkezésére állanak.* A táviratról szóló kis elismervény szövege ez:

341	Télégramme no (a) 3 heure 5. .....
Cap Ferrat	du 13/2 .....
Timbre	de C/F ..... pour Wien .....
à date	Nombre de mots : 11 ..... tvee
	(olvashatatlan) Face perçu ..... 2·50 .....

Ez az egész irásos bizonyiték Albericei ellen, de épen elég. Hogy Szimonidesz táviratát *Cap-Ferrátból Albericei átvette*, azt a *bécsi postahivatal igazolja.* Ekként tehát hiábavaló az attasé minden cáfolata — ez, ha vesszük, olasz szempontból kötelessége, — az utilapu azonban hamarosan a talpára lesz kötve.

Kossy Andor kihallgatásának ujabb részleteiről a következő tudósitásunk számol be:

A koronatanu vallomása.

Beszélje el ön azt, hogy Szimonideszszel az Ország Világ kávéházban Budapesten mi történt találkozásuk alkalmával?

— Szimonideszt az Ország Világ kávéházban találtam s mindenek előtt magyarázatát kértem abbeli viselkedésének, miért rendelget hol Bécsbe, hol Budapestre. Magyarázatul ő *a rendőrségtől való félelmét adta,* mely őt váltóhamisitásai miatt körözi. Ezután részletesen adta elő *Billy Browntnal* történt megállapodását a polai utazásunkra vonatkozólag s fölszólitott, hogy most már *vele utazzam vissza Bécsbe a térképbeszerzések és Billy Browntól érkezendő utasitás és utiköltség beérása végett.*

Különben is neki Budapesten más elintézendője, mint a velem való találkozás, nem volt. Rögtön angol nyelvü levélben értesitette Billy Browntot a velem történt találkozásról és arról, hogy utazunk Bécsbe a térkép beszerzése céljából s várjuk értesitését s az utiköltséget (Hészy Károlyi Viktor) névre Wien, Maximilliamstrasse postamt poste-restante.

Ezt a levelet jelenlétemben az Andrássy- és Nagymező-utcák keresztezésénél fölállitott 2312. számu postaládába dobta. Én azonnal táviratilag tettem meg ez epizódokról jelentésemet felsőbb helyre és ennek köszönhető, hogy ez a levél jelenleg mint *egyik legfontosabb bünjel az iratoknál fekszik.*

Nyomában a hazaárulásnak.

Szimonidesz már Bécsben annyira pénznélkül állott, hogy Budapestre engem fölkeresendő, leutazhasson, kénytelen volt egyik ruháját Guttmann Tannonbaum bécsi 99. sz. hordárnak 17 koronáért eladni; tehát képtelen volt a Bécsbe való utazásunk költségeit fedezni.

Fölkért, szerezzek annyit, mivel Bécsbe utazzunk s ő visszatériti a Billy Browntól érkező pénzből. Ezen körülményről is jelentést tettem felsőbb helyen s midőn utasitásom megérkezett, 1911 április 2-án este a budapesti keleti pályaudvarról 10 óra 50 perckor induló személyvonattal Bécsbe utaztunk.

Reggel félhét órakor érkeztünk meg a Statsbanhofra s a Wiedner Hauptstrassen levő Hotel Stadt Oedenbourg földszint 25. sz. szobájában szállottunk meg. Szimonideszt lakásunkon hagyva azon ürügygyel, hogy egy hölgy ismerősömet megyek meglátogatni, eltávoztam illetékes helyen jelentésemet megtenni s a további utasitásokat átvenni. Attól a perctől kezdve, hogy megérkeztünk Bécsbe, *a legerősebb rendőri felügyelet alatt állottunk.* A nekem adott utasitás pedig az volt, hogy engedjem Szimonideszt szabadon müködni.

A letartóztatás.

Még aznap délután a Grábenen levő Seidel-féle udvari könyvkereskedőnél megvette *Pola* térképét és a Cafe Sranglba bejegyzéseket eszközölt. Másnap reggel velem együtt fölkereste a Maximillianstrassi postahivatalt s miután cimére semmi sem érkezett, Billy Browntot megsürgetendő ujabbi levélirásra határozta el magát. szándékáról jelentésemet megtettem és ki lett adva a parancs, hogy abban a percben, midőn Szimonidesz ezt a levelet megirja és postára viszi, *letartóztatandó. Ez 1911 április 4-én délelőtt féltizenkét órakor a Wiedner Hauptstrassen meg is történt.*

— Nevezze meg névszerint azokat, kikkel Szimonidesz az ön jelenlétében vagy tudomása szerint érintkezett s lehetőleg részletesen és hüen beszélje el Szimonidesznek ezekhezi viszonyát.

— Tudomásom szerint Szimonidesznek Montekarlóban és környékén következő ismerősei voltak:

1. Louis *Bertoio*, neje és Francois nevü fia, a Szent Jean S. Meer-Hotel Belevue tulajdonosa.
2. Max *Schneider* dr berlini orvos, ki a Szent Jean S. Meer-Hotel Belevueben lakik.
3. Hugó *Marcus* dr mentoni orvos.
4. *Decoland* montecarloi fogorvos.
5. *Schmidt* nevü zürichi kereskedő.
6. *Rosenzveig* Nándor báró volt katonatiszt, lakik Beaulianben.
7. *Schuller* Anna, a montecarloi Hotel L'Europe szobaleánya.
8. Madamme Fanny *Zaschek* bécsi lakos.
9. *Wechsler* nevü szinigazgató.

Ezeken kivül egy sereg félvilági hölgy és kétes ekzisztenciáju ember, akiknek neveit azonban nem tudom.